

A Fővárosi Ítéltábla az Őszy Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Őszy Tamás ügyvéd) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű, II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe) II.rendű, III.rendű felperes neve (III.rendű felperes címe) III. rendű felpereseknek a Dr. Németh L. Zsolt Ügyvédi Iroda (címe; ügyintéző: dr. Németh L. Zsolt ügyvéd) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű, II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indult perében a Fővárosi Törvényszék 2014. szeptember 4. napján kelt 33.P.22.251/2014/11. számú ítélete ellen az I., II., III. rendű felperesek részéről 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Egyetemlegesen kötelezi az I., II. és III. rendű felpereseket, hogy tizenöt napon belül fizessenek meg a II. rendű alperesnek 15.000 (Tizenötezer) forint + áfa fellebbezési költséget.

A le nem rótt 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság a felpereseknek a ... internetes portálon ... megjelent „...” című írásában közöltek miatt előterjesztett sajtó-helyreigazítás iránti keresetét elutasította. Kötelezte az I., II. és III. rendű felpereseket, hogy fizessenek meg az alpereseknek egyetemlegesen 15 napon belül bruttó 30.000 forint perköltséget. Megállapította, hogy a felperesek személyes illetékmentessége folytán felmerült 36.000 forint illetéket az állam viseli.

Határozatának indokolásában idézte a Pp. 342. § (1)-(2) bekezdésében, a 343. § (1) bekezdésében; az Alaptörvény IX. cikkének (1), (2), (3) bekezdésében; az Smtv. 4. § (1), (2), (3) bekezdésében, 10. §-ában, 12. § (1)-(2) bekezdésében foglalt szabályokat; a PK 12, 13, 14, 15. számú állásfoglalásában; valamint az Alkotmánybíróság 30/1992. (V. 26.) AB számú és a 36/1994. (VI. 24.) AB számú határozatának indokolásában írtakat.

A kereset tárgyává tett cikk tartalmát összességében értékelve megállapította, hogy az írás egy folyamatban lévő büntetőeljárásról számol be, mégpedig a való tényeknek megfelelően és azokat nem tünteti fel hamis színben sem.

Kiemelte azt a felek által sem vitatott tényt, hogy az írás kifejezetten utalt arra, hogy az ügyben a nyomozás 2010-ben indult. Ebből az átlagolvasó számára egyértelmű az, hogy a nyomozás tárgyát csak az ezen időpontot megelőzően elkövetett cselekmények képezhetik. A cikk nem tartalmaz egyéb olyan megjegyzést, célzást sem, amely ezzel ellentétes megállapításra adna okot. Az eljárásról tárgyilagosan számol be, az utalás szintjén sem tartalmazza azt, hogy a büntetőeljárás alapjául szolgáló cselekmények a felperesek korábbi vagy jelenlegi vezetéséhez köthetők, a közlemény a vezetőség szerepét nem érintette. Önmagában az a tény, hogy egyes olvasók kommentjei alapján a felperesek arra a következtetésre jutottak, miszerint nem minden olvasó számára vált világossá, hogy a 2010. év előtti eseményekkel kapcsolatos a büntetőeljárás, még nem jelenti azt, hogy a megfogalmazásból az átlagolvasó is erre a következtetésre jutna. Utalt továbbá arra, hogy a sajtó-helyreigazítási eljárásban a bíróság a megjelent közleményeket egyéb szempontból nem vizsgálja, így nem képezte a per tárgyát annak értékelése, hogy a sajtótörvényben rögzített egyéb követelmények, úgy mint a kiegyensúlyozottság, időszerűség betartásra kerültek-e, ezért a felek erre vonatkozó előadását figyelmen kívül hagyta.

A perköltségviselés tárgyában a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján határozott, figyelemmel a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet, az Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontjának, a 42. § (1) bekezdésének és a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-ának rendelkezéseire.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az I., II., III. rendű felperesek terjesztettek elő fellebbezést, amelyben az első fokú határozat megváltoztatását, a keresetnek helyt adó döntés meghozatalát kérték.

Jogorvoslati kérelmükben hangsúlyozták, hogy az elsőfokú bíróság a feltárt tényekből helytelenül állapította meg, hogy az alperesi cikk a folyamatban lévő büntetőeljárásról a való tényeknek megfelelően számolt be, azokat nem tünteti fel hamis színben, ugyanis az írás nem tárta fel teljes körűen azt a lényegi kérdést, hogy az eljárás az új vezetés önrevíziója miatt indult és még a korábbi vezetésnek tulajdoníthatóak a büntetőeljárás alapjául szolgáló cselekmények. A III. rendű felperes, mint a ... képviselője 2011. év elején tett feljelentést a 2010.őszét megelőző időszakban megkötött műsorkészítési szerződések vonatkozásában, miután feltárta az érintett szerződések tekintetében az esetleges jogsértéseket. Az átlagolvasó számára a cikkből egyáltalán nem derül ki az a fontos információ, hogy nem a jelenlegi vezetés követte el ezeket a visszaéléseket.

Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte azon érvelésüket, hogy a cikk alatt olvasható kommentekből is az az egyértelmű következtetés volt levonható az olvasók számára, hogy az írás a jelenlegi vezetőség ellen indult büntetőeljárásról tájékoztat. Ezzel a hamis látszatkeltezéssel a felperesek jóhírve sérült, hiszen nem jelentéktelen szempont a közmédia és vezetőinek megítélése.

Az I-II. rendű alperesek fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.

Az I., II., III. rendű felperesek fellebbezése nem alapos.

A Fővárosi Ítéletábrla az elsőfokú bíróság érdemben helyes döntésével egyetértett, annak jogi indokait osztotta, ezért az elsőfokú bíróság határozatát a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdése szerint helybenhagyta.

A jogvitában alkalmazandó jogszabályokat az első fokú határozat indokolása teljes körűen ismertette, így azokra a másodfokú bíróság csupán visszautal.

A felperesek keresetükben arra hivatkoztak, hogy az I. rendű alperes által szerkesztett honlapon ... napján megjelent „...” című cikk címe és annak tartalma olyan hamis látszatot kelt, mintha az ott leírtak a közmédia jelenlegi állapotát tükröznék, az írásban említett NAV nyomozás a közelmúlt történései miatt indult volna. Ezzel szemben a valóság az, hogy a közmédia integrációját megelőző időszakban megkötött szerződések vonatkozásában indult a nyomozás, éppen a III. rendű felperes volt az, aki feltárta az észlelt jogsértéseket és tette meg a feljelentést.

A kereset tárgyává tett írásban foglaltakat értelmezve a másodfokú bíróság megítélése szerint még elhallgatással sem valósult meg a felperes által sérelmezett tartalom. A mindössze öt mondatból álló közlemény utolsó sora tartalmazza azt, hogy a nyomozás már 2010-óta tart, ebből egyértelműen következik az átlagolvasó számára is az, hogy annak alapját az ezen időszakot megelőzően történtek képezik. A cikk mindössze arról számol be, hogy a NAV hűtlen kezelés és pénzmosás miatt folytatja az eljárást, a leírtakból az átlagolvasó nem juthat arra az álláspontra, hogy a visszaéléseket a jelenlegi vezetés követte el és az írás nem kelti azt a hamis látszatot sem, hogy az ötszázmilliós pénzmosási ügy miatti nyomozás a közmédia jelenlegi állapotát tükrözi.

A felperesek fellebbezése eredményre nem vezetett, ezért a Pp. 239. §-án keresztül alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelesek viselni a jogi képvisellel felmerült alperesi perköltséget, melynek mértéke a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdésének, (5) bekezdésének, 4/A. §-ának rendelkezésein alapul. A személyes illetékmentesség kedvezményében részesülő felperesek a tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán előlegezett fellebbezési illeték viselésére nem kötelezhetők, azt a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) bekezdése, 14. §-a alapján az állam viseli.

, 2015. május 12.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hercsik Zita s.k.
előadó bíró

Dr. Kisbán Tamás s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:

tisztviselő